

Darwinismus

V roce 1859, Charles Darwin, britský přírodovědec, opublikoval svou práci «Teorie přirozeného výběru». Ve své práci Darwin prohlašoval, že formy života nejsou výsledkem činnosti tvůrce, ale měnivosti, dědičnosti a přirozeného výběru. Tato teorie udělala průnik, protože dala se možnost podívat na rozvoj lidstva jinak, než přes jediný možný doposud paradigma – víru, že člověk je stvořením Boha. Publikace způsobila spoustu sporů – někdo používal tuto teorie dokonce i ve svých průmyslových odvětvích jako například Karel Marx v historii a o mnoho let později Sigmund Freud v psychologii. Ale byly a jsou tu lidé, kteří si tuto teorie neuznávají. Jedním z významnějších kritiků evoluční teorie byl vědec v oblasti fyziky – William Thompson, který navrhl v roce 1851 následující formulaci druhého termodynamického zákona: teplo nemůže při styku dvou těles různých teplot samovolně přecházet z tělesa chladnějšího na těleso teplejší. O tomto termodynamickém zákonu a jejího souvislosti s evoluční teorií si ještě přečteme v daném nám materiálu, ale teď chci trochu promluvit o boji proti evoluční teorii a statistice její příznivců a odpůrců. První «anti-Darwinův» proces, který se zapsal do dějin jako «opičí proces», se konal v roce 1925 ve Spojených Amerických státech. Gubernátor státu Tennessee pak podepsal nový zákon zakazující «učení jakékoli teorie, která popírá historii božského stvoření člověka, jak je popsáno v Bibli, a místo toho navrhuje učení, že člověk pochází z nižší třídy zvířat». Porušovatelé zákona, zakazujícího učitelům vyprávět školákům a studentům o Darwinově teorii, byli potrestáni. Zajímavě, že tato tendence existovala ještě před méně než 20 lety. V dubnu 2004 italská ministryně školství Letizia Morattiová oznámila, že si myslí, že výuka Darwinovy teorie na střední škole by měla být zrušena. Ve stejný rok, ale v jiné zemi, nařídila srbská ministryně školství Liljana Colic odstranit teorii Charlese Darwina o původu druhů z učebních osnov 8. třídy srbských středních škol. Rozhodnutí Liljany Colic, profesorky Filologické fakulty Univerzity v Bělehradě, vyvolalo vlnu protestů ve vědeckých a pedagogických kruzích Srbska. Několik předních stran také protestovalo a prohlásilo, že «nahrazení Darwinovy vědecky podložené teorie církevním dogmatem» vrhá zemi o staletí zpět. Ministr podal demisi a darwinismus nebyl z učebnic odstraněn. Následně, ministryně si uvědomila, že věci, která říkala, byly špatně pochopeny společností a chtěla jenom zmenšit rozsah tohoto studia. Co se týče procentu víry lidí v evoluci na celém světě, podle průzkumu Michiganské univerzity, konaného v nultých letech, který jsem našla na internetu, vyplývá, že pouze jeden ze šesti obyvatel USA připouští, že Darwinova teorie je správná. Pro srovnání: v Dánsku, v Japonsku, Švédsku, Francii a na Islandu, je počet těch, kteří přijímají koncept evoluce, asi 80 %. Asi 30 % Američanů Darwinovu teorii kategoricky odmítá, zatímco v Evropě je jich třikrát méně. V zemi mého původu, v Rusku, podle místních průzkumů, jen 24 % Rusů se drží Darwinovy teorie, stejný počet věřil v božský původ světa a člověka, dohromady to jsou názory poloviny populace. A co je ta druhá polovina? Většina z nich (35 %) se domnívala, že ani věda, ani náboženství nemohou této problematice porozumět. A tato skepse je způsobena spíš neochotou reflektovat dané téma. 70% dotázaných se domnívala, že není potřeba odstranit Darwina ze školy, to znamená, že je jich více než darwinistů a skeptiků dohromady. Z toho můžu usuzovat, že tento spor skončí, až když vědci najdou nepopiratelné vyvrácení nebo potvrzení této teorie a možná i novou, spolehlivou verzi našeho původu. Pokud jde o můj osobní názor, já si myslím, že evolucionistická teorie má větší smysl než kreacionismus a já jí věřím víc, ale to jenom kvůli tomu, že ještě se neobjevila nějaká jiná pravděpodobná teorie, dobře prostudovaná a stoprocentně ověřená vědci, pokud je to vůbec možné. Jednoduše řečeno, pro nedostatek alternativy dávám přednost evolucionismu. Tady bych chtěla zamyslet se na příkladě informace z přečtených textů ze semináře. V prvním textu byly zváženy příklady argumentů odpůrců té evoluci a důvody zástupce, ve druhém ti odpůrci poskytli odpovědi na zástupské argumenty. Jak už jsem napsala, dávám přednost té evoluce, ale ten text trochu změnil můj názor a přiměl mě více o tom pochybovat. Nejprve se setkáváme s tvrzením «Evoluce nebyla nikdy vědecky pozorována». Autor-zástupce uvedl jako příklad změnu genofonu populace v průběhu času. Toto bylo prodiskutováno na příkladě hmyzu, který si během několika let vytvoří odolnost vůči pesticidům. V tomto případě dávám bod tomu odpůrcovi, protože tvrzení zástupce bylo velmi široce formulováno, dokonce i většina kreacionistů uznává, že evoluce na této

úrovni je faktem i přesto, že nedoceňují však rychlost té evoluce, ale jak bylo napsáno těm odpůrcem, zástupce příhodně neuvádí, co si myslí «změnou genofonu v průběhu času» píše o genetické variabilitě, která je často nazvaná «mikroevoluce», nebo má na mysli «makroevoluci»—což je jiná věc. Podle mého názoru, jenom ten fakt dává právo zamyslet nad věrohodností slov toho zástupce, protože mluví velmi abstraktně a nespecifikuje, co přesně má na mysli. Ten Isaakův příklad z hmyzem je příkladem přirozené adaptivní variability a není to skutečnou změnou genofonu, což neodpovídá pravdivé evoluční teorii. „Evoluce porušuje druhý zákon termodynamiky.“ Bohužel, jsem špatná ve fyzice a všechny důvody pro mě mohou vypadat pravdivě, hlavním kritériem pro mě tady jenom to, nakolik důvěryhodné a sebevědomě byly napsány a vysvětleny ty argumenty. Ten odpůrce tvrdí, že Isaac ví o tom druhém termodynamickém zákonu dost málo, jinak by řekl, že oba výroky, které převedl v textu jsou pravdivé. Dále říká o životě, který není uzavřený systém. «Slunce poskytuje více než dost energie k pohonu věcí,» říká Isaac, říká, že «život je irelevantní pro 2. zákon», podle evolucionistů věci mají tendenci se rozpadat, stávají se méně organizovanými, méně složitými, více náhodnými v univerzálním měřítku a to podle toho druhého zákona. V textu uveděno, že je to fakt. Dále jsou argumenty popsány podle příkladu se sluncem, kde odpůrce uvádí příklady, které jsou vědecky podložené, mají za sebou důkazní základnu, navíc odkazuje na Dr. Johna Rossa, harvardského vědce, který je jejího oponentem, protože je evolucionistickým vědcem, mluví o A.Pattersoně, práce Angrista a Heplera, Georga Gaylord Simpsona a W. S. Becka atd., všechny ti vědci jsou evolucionisté, což je velmi strhující, na rozdíl od zástupce Isaaca, který se na jiné vědce ve svých vyjádřeních prakticky neodvolává a dokonce formuluje své návrhy tak, že vypadá to spíše jako jeho subjektivní názor, ne argumentace. Taky, když během sporu člověk mnohokrát opakuje co už bylo řečeno místo toho, aby přinesl nové argumenty a rozvinul téma líp, je to ztrátový faktor a v tomto případě ten odpůrce má znovu více argumentace, podpořené i na základě prací jiných vědců. Třetí příklad se týká neexistenci žádných přechodných fosilií. Isaac začíná své řečení ze definice zmiňující přechodnou fosilii, na což získává důvod od oponente, že navzdory takto jasně definované definici existuje mezi předními paleontology mnoho neshod ohledně toho, které exempláře lze kvalifikovat jako «přechodné» a které domnělé «přechodné formy» patří do kterých linií a kam. Isaac uvádí, že záležitost přechodných fosilií není žádný problém, zatímco ve skutečnosti se praktičtí vědci nadále neshodují mezi sebou ve velkých i malých věcech, když se snaží konstruovat tytéž fylogeneze, zatímco zástupce popisují to jako pevně stanovené a nesporné. Toto je potřetí, co naznačuje, že Isaac s největší pravděpodobností nerozumí věcem, o kterých mluví, nebo uvažuje příliš abstraktně a nepřesně. Dále odpůrce přivádí příklady vědců, což nebo připomíná subjektivitu, s níž je nahlíženo na fosilní záznamy a shodují na tom, že zkameněliny poskytují jen málo důkazů o evolučním přechodu. „Evoluce je pouze teorie; nebyla dosud prokázána.“ Obecný biologický význam «evoluce» pro většinu evolucionistů, ke kterým patří Isaac, je následující nepřetržitý naturalistický, mechanistický proces, při němž všechny živé věci vznikly z jediného živého zdroje, který sám vznikl podobným procesem z neživého, neživého světa. Odstupce říká, že Isaac by chtěl, abychom pro naše účely definovali “teorii” jako «ucelenou skupinu obecných tvrzení používaných jako principy vysvětlení určité třídy jevů», ale to by znamenalo ignorovat otázku, jakou konkrétní «třidu jevů» navrhuje evolucionismus vysvětlit. Také chyba Isaaka, která darovala ho oponentu plus jednu argumentaci proti jeho důvodům, že teorie předpokládá sebekonzistenci, shodu s pozorováním a užitečnost. Kvůli tomu kreacionismus není teorií hlavně kvůli poslednímu bodu; obsahuje jen málo konkrétních tvrzení o tom, co bychom mohli očekávat, že najdeme, takže ho nelze k ničemu použít. Když už učiní falzifikovatelné předpovědi, ukáže se, že jsou nepravdivé. K tomu odpůrce extrahoval seznam všech tvrzení Isaaka, které odporují jeho slovům a odhalují jeho vlastní argumenty jako nepravdivé a to jsou například Evolucionismus se neshoduje s pozorováními v oblasti tzv. ve fosilním záznamu, geologii, genetice atd, evolucionismus selhává jako sebekonzistentní. tím, že vyžaduje více «definic» v závislosti na momentální potřebě. v rozmanitých a protichůdných táborech spojených s termodynamikou, fylogenezí, navrhovanými mechanismy a různými dílčími teoriemi atd. Isaac uzavírá svou řeč tím, že «evoluce je podpořena celou řadou pozorování napříč obory genetiky, anatomie, ekologie, chování zvířat, paleontologie» na co odpůrce ukazuje jak genetický výzkum nepodporuje Isaakova tvrzení a jak jsou anatomická a

paleontologická data podrobována velmi nejednoznačným, subjektivním a manipulativním interpretacím, aby "podpořila" evoluční teorie. " Ekologie a chování zvířat rovněž neposkytují bez další subjektivní interpretace žádnou nebo jen malou zřejmou podporu evolučních názorů, což nečiní jejich příslušná data ani užitečnějšími, ani lépe pochopitelnými. Ve závěru své práce Isaac uvádí jako příklad i další argumenty odpůrců a říká, že není možné odpovědět na vše, a také odkazuje na skutečnost, že evoluce má jednomyslný souhlas mezi vědci. Na toto ve svém závěru odpůrce «odpovídá» Isaakovi, že počet vzdělaných a informovaných lidí (mezi něž bezpochyby patří naprostá většina produktivních vědců) nepatří mezi ty, které Isaak popisuje jako zastánce "jednomyslného souhlasu" s evoluční teorií a/nebo "na ní pracující" a že vědecká fakta však těžko poskytují jednoznačnou oporu evoluci. Také že cílem odpůrce nebylo znevažovat lidí, kteří věří, že evoluce je vědecky možná. Myslím, že je to velmi důstojný závěr, protože autor nevnucuje agresivně své názory lidem opačného myšlení, ale vyzývá k zamyšlení a po přečtení tohoto díla já mám pocit, že autor opravdu ví, o čem vypráví. Ve svém závěru bych chtěla říct, že doufám a věřím, že někdy v budoucnosti věda získá odpovědi na otázku našeho původu a spory mezi zastánci a odpůrci evoluce ztratí svůj smysl.

Počet shlédnutí: 57

From:

<https://www.hks.re/wiki/> - **Hospodářská a kulturní studia (HKS)**

Permanent link:

https://www.hks.re/wiki/zs2022:viktoriia_ukolova

Last update: **29/05/2024 19:41**

